

РЕШЕНИЕ

№ 7209

гр. София, 29.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 18.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4148** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт /РА/ №Р-22221321002414-091-001/10.12.2021 г., потвърден с решение № 377/11.3.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, като са определени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 9 223,33 лв. и лихви в размер на 2 019,05 лв. за м. 09.2019 г., както и 0,37 лв. лихви за деклариран, но невнесен в срок корпоративен данък за 2020 г.

Жалбоподателят оспорва посочените актове. Твърди, че са допуснати съществени процесуални нарушения. При връчване на ревизионния доклад по реда на чл. 29, ал. 4 ДОПК е следвало да връчи по този начин и прилежащите му доказателства. Изтичането на 14-дневния срок по чл. 117, ал. 4 ДОПК не преклудира по никакъв начин възможността ревизираното лице да се защити. Липсата на възражение срещу ревизионния доклад не може да санира посочения недостатък по връчването. Независимо, че са представени от страната-жалбоподател, документите следва да бъдат приобщени и следва да се връчат като събрани доказателства в хода на ревизията под формата на заверени преписи, съгласно чл. 117, ал. 4 ДОПК с оглед преценка кои документи са ценени като доказателства. Това допуснато нарушение все още не е поправено към датата на подаване на жалбата.

В противоречие с материалните норми е прието, че не е налице право на приспадане

на данъчен кредит. От оспорените актове не се установява какви точно факти е прието, че са установени и въз основа на кои – че не е налице право на приспадане на данъчен кредит. Не е налице подвеждане на фактите под установените норми и по-специално – не може да се установи как е направен извод, че не са приложими чл. 70, ал. 2, т. 1-4 ЗДДС. Не е изследвано, нито е посочено за какви цели се използва автомобила. В случая автомобилът е заведен като ДМА, като съдебната практика константно приема, че следва да се приспадне ДДС. Цитира решение на ВАС, както и на СЕС. Ограниченията на приспадане данъчен кредит са изрично уредени, като е недопустимо те да се тълкуват разширително и правото на приспадане да се ограничава. В този смисъл цитира чл. 168, б. „а“ и чл. 176 от Директива 2006/112 от 28 ноември 2006 г.

В случая, в редакцията на чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗДДС е отпаднал изразът „освен в случаите, когато лицето извършва с тях основна дейност“, с което се разширява обхвата на съществуващите преди присъединяването ограничения като допуска правото на приспадане на данъчен кредит да се ограничава дори в случаите, когато с мотоциклетите и леките автомобили се извършва основна дейност от данъчнозадължените лица. Ето защо е налице явно противоречие между цитираната норма на ЗДДС и цитираните норми на посочената по-горе директива. Като не са отчели това противоречие и са дали превес на националното законодателство, данъчните органи са допуснали нарушение.

Евентуално, твърди, че автомобилът е отдаден под наем на физическо лице, за което представя доказателства за наем и за плащане на наемна цена.

Счита, че не са спазени принципите на служебно събиране на доказателства /чл. 5 ДОПК/, на обективност /чл. 3 ДОПК/. Спазено е изискването на чл. 71 ДОПК.

Ето защо моли да се отмени ревизионния акт. Претендира разноски.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“. [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разноски.

В писмени бележки твърди, че не са събрани доказателства, които да оборят констатациите на данъчните органи – за липса на реално извършени доставки. Не се доказва, че автомобилът се ползва единствено за отдаване под наем.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед №Р-22221321002414-020-001/22.04.2021 г., е възложено извършването на ревизия на „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. Със Заповед за изменение на ЗВР /ЗИЗВР/ №Р-22221321002414-020-002/16.07.2021 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 07.10.2021 г. Те са издадени от Г. М. В.-Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221321002414-092-001/22.10.2021 г., срещу който не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221321002414-091-001/10.12.2021 г., издаден от Г. М. В.-Н. – орган, възложил ревизията, и Ц. К. Х., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Актът е връчен на 21.12.2021 г. по електронен път.

Като резултат от проведеното ревизионно производство на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС на „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД е отказан данъчен кредит в размер на 9 223,33 лв. за покупката на лек автомобил и са установени лихви за просрочие.

Ревизията е първа за установяване на задължения по ЗДДС и ЗКПО за посочените периоди.

Извършваната от дружеството дейност през ревизираните периоди е организирана и провеждана на фирмени събития, семинари, спортни празници, промоционални кампании, поддръжка на сайтове и профили в социалните мрежи. Дейността е упражнявана в наети обекти - офис на [улица] адреса на управление в [населено място], [улица].

В хода на ревизионното производство са предприети следните процесуални действия: На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК ревизиращият екип е връчил на дружеството искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221321002414-040-001/05.07.2021 г., в отговор на което по електронен път са представени документи и писмени обяснения на 15.07.2021 г., на 16.07.2021 г., на 06.10.2021 г. и на 18.10.2021 г.

С протокол с №Р-22220221002148-П.-001/04.10.2021 г. са присъединени доказателства, събрани в хода на извършена на лицето проверка, приключила с протокол №П-22220220206901-073-001/18.03.2021 г.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на доставчици на ревизираното лице, резултатите от които са отразени в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/ - №П-22221421117268-141-001/14.10.2021 г. относно „ГЛОБУС ТЕЛЕКОМУНИКЕЙШЪН“ ЕООД с[ЕИК] и №П-22220521117269-141-001/14.10.2021 г. относно „ДЖИ ДИ ПИ АР ГРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

По отношение на тези дружества при извършена предходна проверка по прихващане или възстановяване е установено, че „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД неправомерно е ползвало данъчен кредит в размер на 10 689,99 лв. Във връзка с това, на дружеството е връчена покана по чл. 103 от ДОПК №П-22221321058755-177-001/02.04.2021 г. за корекция на ползвания данъчен кредит от посочените доставчици. В законоустановения срок от „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД са извършени корекции и фактурите са отразени със знак минус в съответните данъчни периоди.

През м. 09.2019 г. ревизираното дружество е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер общо на 9 223,33 лв. по фактури №[ЕГН]/16.09.2019 г. и №[ЕГН]/20.09.2019 г., издадени от „БУЛТРАКО МОТОРС“ АД с ЕИК[ЕИК].

Предмет на доставките е лек автомобил Н. С. Н., категория М 1, брой места 4+1“ с данъчна основа 45 825,00 лв. и ДДС – 9 165,00 лв. и услуга по регистрацията с данъчна основа 291,67 лв. и ДДС - 58,33 лв.

Ревизиращият екип е формирал извода, че на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС дружеството няма право на приспадане на данъчен кредит по посочените фактури за

покупката на лек автомобил, тъй като дейностите, за които се използва автомобилът, не попадат в изключенията на чл. 70, ал. 2 от ЗДДС. Ето защо, при деклариран резултат за м. 09.2019 г. – ДДС за внасяне в размер на 776,53 лв., с РА е установен ДДС за внасяне в размер на 9 999,86 лв. На основание чл. 175 от ДОПК за невнесения в срок данък е начислена лихва в размер на 2 019,05 лв.

Жалбоподателят е представил пред по-горестоящия административен орган договор за наем от 10.03.2021 г., съгласно който „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД се е задължил да отдаде под наем описания по-горе автомобил на В. В. Н. срещу наемна цена от 50,00 лв./месечно. В. В. Н. е управител и едноличен собственик на капитала на ревизираното дружество. Констатирано е от ответника, че „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД е започнало начисляването на ДДС във връзка с договора през м. 05.2021 г., т.е. след връчване на ЗВР, при справка в дневниците за продажби на ревизираното лице.–

При оспорване пред по-горестоящия орган ответникът е приел, че в производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Не са налице изключенията по чл. 70, ал. 2 ЗДДС по отношение на процесния лек автомобил. Прието е, че практиката на СЕС, на която се позовава жалбоподателя, е неотнормисима. Представеният договор за наем е съставен за целите на защитната теза на жалбоподателя, а на практика автомобилът се използва за лични нужди на управителя. В този смисъл чл. 26, пар. 1 от директивата за ДДС.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССТ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения акт съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, предвижда, че съдът преценява законосъобразността и обосноваемостта на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му, намира следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Оспореното в това производство решение е издаден от компетентен орган –директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Предприети са всички необходими и предвидени в закона действия, насочени към събиране на доказателства, видно от установения по-горе. Изяснени са релевантните за спора факти.

По оплакването за нарушение на чл. 29, ал. 4 ДОПК. Действително, на основание чл.33, вр. чл. 29, ал. 4 ДОПК документите също следва да се връчат по реда на връчване на съобщенията – в случая по ел.път. Изричната норма на чл. 117, ал. 4 ДОПК предвижда, че РД заедно с приложенията следва да се връчи на ревизирания. В случая жалбоподателят претендира връчване на документи, които самият той е представил. Но, дори и да не са връчени, дори и да се приеме, че е налице нарушение на процесуалните правила, то съдът намира, че не е съществено. Това е така, доколкото, както бе посочено, документите са представени от самия жалбоподател.

На следващо място, видно от РД, в него подробно е описано кои документи са представени, кои са приети като релевантни. В раздел VIII, наименован доказателства, изрично е посочено кои доказателства, по опис, следва да се считат като неразделна част от този РД. Тези доказателства са представени от самия жалбоподател, поради което и не са му непознати. Ето защо съдът намира, че не е налице съществено нарушение на процесуалните правила.

При преценка по реда на чл. 160 ДОПК относно материалната законосъобразност на оспорения акт, настоящият състав намира, следното:

Съгласно чл. 26, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г.

1. Всяка от следните сделки се третира като възмездна доставка на услуги:

а) употребата на стоки, които са част от стопанските активи за лични нужди на данъчнозадълженото лице или за нуждите на неговия персонал, или по-общо за цели, различни от икономическата дейност на лицето, когато дължимият за тези стоки данък върху добавената стойност подлежи на изцяло или частично приспадане;

б) безвъзмездната доставка на услуги, извършена от данъчнозадълженото лице, за негови лични нужди или по-общо за цели, различни от икономическата дейност на лицето.

2. Държавите-членки могат да дерогират от разпоредбите на параграф 1, при условие че такава дерогация не води до нарушаване на конкуренцията.

Съгласно чл. 168 и чл. 168а от цитираната Директива данъчно задълженото лице има правото да приспадне ДДС, начислен при покупки, извършени за целите на облагаеми сделки.

Чл. 70, ал.1, т. 4 ЗДДС предвижда, че Правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или 74, когато:...

4. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил;

Съгласно чл. 70, ал. 2 ЗДДС:

(2) Алинея 1, т. 4 и 5 не се прилагат, когато:

1. превозните средства по ал. 1, т. 4 се използват единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба;

2. превозните средства по ал. 1, т. 4 са предназначени единствено за препродажба (търговски наличности);

3. стоките или услугите са предназначени единствено за препродажба (търговски наличности), включително след преработка;

4. стоките или услугите са свързани с поддръжката, ремонта, подобрението или експлоатацията на превозните средства по т. 1;

5. (нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) превозните средства по ал. 1, т. 4..... се използват и за дейности, различни от посочените в т. 1 - 4, в случаите, когато една или повече от изброените в т. 1 - 4 дейности са основна дейност за лицето; в тези случаи правото на приспадане на данъчен кредит е налице от началото на месеца, следващ месеца, за който е изпълнено изискването за основна дейност.

Съгласно ПЗР на ЗДДС:

§18. (изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) "Лек автомобил" е автомобил, в който броят на местата за

сядане без мястото на водача не превишава 5. Не е лек автомобил автомобил, който е предназначен за превоз на товари, или лек автомобил, който има трайно вградено допълнително техническо оборудване за целите на извършваната дейност от регистрираното лице.

§18а. (нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) "Основна дейност" по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 5 е дейността на регистрираното лице, когато общата стойност на извършените от лицето доставки по една или повече от изброените в чл. 70, ал. 2, т. 1 - 4 дейности представлява повече от 50 на сто от общата стойност на всички изпълнени от лицето доставки през последните 12 месеца преди текущия месец, независимо дали са изтекли 12 месеца от регистрацията по този закон.

В процесния случай от страна на жалбоподателя е сключен договор за покупко-продажба на лек автомобил, който попада в легалното определение на цитирания по-горе § 18. Придобит е автомобил Н. С. Н. 1,5 vtec turbo prestige. Посоченият модел, на страницата <https://cars.honda.bg/cars/s-probeg/honda-civic-hatchback-1-5-vtec-turbo/> е описан като такъв с 5 врати.

Следователно, би била налице хипотезата на чл. 70, ал. 1, т. 4 ЗДДС, освен ако не са налице изключенията на ал. 2.

В тази насока, жалбоподателят е представил договор за наем, сключен между него и управителя му, на 10.3.2021 г., срещу наемна цена от 50 лв. Видно от този договор обаче не може да се направи извод, че са налице изключенията по ал. 2, т. 1, а именно – превозното средство не се използва единствено за транспортни и охранителни услуги, таксиметрови превози, отдаване под наем, куриерски услуги или подготовка на водачи на моторни превозни средства, включително при последващата им продажба;

При тълкуване на посочената норма следва да се направи извод, че се има предвид придобиване на транспортни средства с оглед извършване чрез тях на изброените по-горе търговски дейности, т.е. извършването им по „занаят“ /арг. от чл. 1, ал. 1 ТЗ и чл. 70, ал. 2, т. 5 ЗДДС/. В този смисъл съдът намира, че действително не е изрично посочено, че е необходимо автомобилът, който да е закупен, да е предназначен за осъществяване на основната дейност на търговеца. Но тази предпоставка счита, че следва да се изведе по тълкувателен път от нормите на чл. 70, ал. 2 ЗДДС.

В случая обаче, търговската дейност на жалбоподателя, видно от установеното по-горе, не е отдаване под наем на автомобили. Следва да се отбележи и това, че автомобилът е отдаден под наем на самия управител на дружеството. Не се установява той за каква точно цел ще го използва-дали в лично качество или и като управител. Действително, липсват преки доказателства за това за какви цели ще се използва автомобилът, но предвид установеното относно декларираната търговска дейност на жалбоподателя, следва да се приеме, че неговата търговска дейност не е отдаване под наем на леки автомобили.

Доколкото не се установява лекият автомобил да е използван за дейностите/доставките по чл. 70, ал. 2 от ЗДДС /в случая – се установява, че ще се използва от управителя на дружеството/, то за правото на приспадане на данъчен кредит е налице ограничението по чл. 70, ал. 1, т. 4 от ЗДДС.

По отношение на цитираната от жалбоподателя съдебна практика на ВАС. В случая тя намира за неотнормисима, доколкото видно от това решение спорът, който е разрешен, е относно това дали конкретно закупен автомобил попада в легалното определение на §18 ПЗР на ЗДДС.

По отношение на твърденията за приложение на решението на СЕС от 12 февруари 2012 г. по дело С-118/11. Действително, в т. 64 от посоченото решение се приема, че член 168, буква а) от Директивата ДДС трябва да се тълкува в следния смисъл:

– счита се, че нает автомобил се използва за целите на облагаеми сделки на данъчнозадълженото лице, ако съществува пряка и непосредствена връзка между използването на този автомобил и икономическата дейност на данъчнозадълженото лице, като правото на приспадане възниква при изтичането на периода, за който се отнася всяко от плащанията, и към същия момент следва да се има предвид наличието на такава връзка;

– счита се, че автомобил, който е нает по договор за лизинг и се счита за дълготраен актив, се използва за целите на облагаеми сделки, ако данъчнозадълженото лице в това си качество придобива този актив и го включва изцяло в имуществото на своето предприятие, като дължимият при придобиването ДДС подлежи изцяло и незабавно на приспадане, при което всяка употреба на този актив за лични нужди на данъчнозадълженото лице или за нуждите на неговия персонал, или по-общо за цели, различни от икономическата дейност на лицето, се приравнява на възмездна доставка на услуги.

Съдебната практика обаче е последователна относно това, че посоченото решение не би имало приложения в казуси като разглеждания. В този смисъл решение 12816/23.10.2018 г. на ВАС, постановено по адм.д. № 4946/2018 г.:

Фактите по главния спор, във връзка с който е отправено преюдициалното запитване по това дело, са различни, а именно установено е, че "Еон Асет Мениджмънт" ООД е имало сключен договор за наем на автомобил и договор за Лизинг на друг автомобил. Правото на приспадане на ДДС му е отказано на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 ЗДДС, тъй като приходната администрация е приела, че автомобилите са използват за предоставяне на безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето, т.е. не е отказано на основание чл. 70, ал. 1, т. 4 - придобит лек автомобил. В решението на СЕС никъде не е уточнено за какъв автомобил става въпрос - лек по определението на § 1, т. 18 ДР ЗДДС или друг. Поради изложеното, това решение на СЕС е неотнормимо към процесния случай.

Следва да се цитира и решение №1492/1-2-2018 г., постановено по адм.д. № 6530/2017 г.:

Разпоредбите на чл. 70, ал. 1, т. 4 и т. 5 ЗДДС, изключващи правото на приспадане при придобиване на лек автомобил и на стоки, предназначени за поддръжка, ремонт и експлоатация на лек автомобил, освен при доказано наличие на някое от изключенията, регламентирани в ал. 2, не противоречи на общностното право и по-конкретно на Директива 2006/112 ЕО на Съвета относно общата система на ДДС. Според чл. 176 пар. 1 от Директивата Съветът единодушно, по предложение на Комисията определя разхода, по отношение на който ДДС не подлежи на приспадане. В никакъв случай данъкът върху добавената стойност не подлежи на приспадане по отношение на разход, който не представлява стриктно разход за стопанската дейност, като луксозни стоки, забавления или развлечения. Съгласно пар. 2 до влизането в сила на разпоредбите, посочени в алинея първа, т.е. до изготвянето от Съвета на такъв списък на разходи, по отношение на които ДДС няма да подлежи на приспадане, държавите членки могат да запазят в сила всичките изключения, предвидени по националното им законодателство към 1 януари

1979 г., или в случаите на държавите членки, които са се присъединили след тази дата - към датата на тяхното присъединяване. Тъй като разпоредби като тези на чл. 70, ал. 1, т. 4 и 5, респ. ал. 2, са съществували и в ЗДДС, действащ до 01.01.2007 г., а именно тези на чл. 65, ал. 1, т. 2 и т. 3 ЗДДС /отм./, то изискването на чл. 176, пар. 2 от Директивата е спазено.

С оглед цитираната практика, следва да се направи извод, че цитираното решение на СЕС е неприложимо. Ирелевантно за изхода на спора е обстоятелството относно завеждане на автомобила в счетоводството като дълготраен материален актив и оттам – не може да се направи извод за приложимостта на това решение.

По отношение на определените с ревизионния акт задължения за корпоративен данък за 2020 г., които съвпадат с декларираните от лицето стойности и определените с РА лихви в размер на 0,37 лв., в жалбата не се излагат конкретни аргументи и не са приложени доказателства, които да оборят констатациите на ревизиращите, поради което решаващият орган счита, че ревизионният акт в тази му част следва да се потвърди.

Ето защо съдът намира, че жалбата е неоснователна, поради което следва да се отхвърли.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2 (Изм. - ДВ, бр. 28 от 2014 г., отм. относно изменението с бр. 28 от 2014 г. с Решение № 13062 от 03.10.2019 г. и Решение № 5419 от 08.05.2020 на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г., изм. - ДВ, бр. 68 от 2020 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2022 г.), т. 4 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес /11243,12 лв./, което следва да се изчисли в размер на 1311,89 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт №Р-22221321002414-091-001/10.12.2021 г., потвърден с решение № 377/11.3.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП, като са определени задължения по **Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/** в размер на 9 223,33 лв. и лихви в размер на 2 019,05 лв. за м. 09.2019 г., както и 0,37 лв. лихви за деклариран, но невнесен в срок корпоративен данък за 2020 г.

ОСЪЖДА „ПРОДЖЕКТ СЕВЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция по приходите, дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП сумата от 1311,89 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

При подаване на касационна жалба, същата следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС държавна такса от 89,94 лв. При невнасяне на дължимата държавна такса жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: